

Ņemot vērā iepriekš izklāstīto, Komisija uzskata, ka Čehijas tiesību akti ir pasākums ar kvantitatīvajiem ierobežojumiem līdzvērtīgu iedarbību EKL 28. panta izpratnē. Ar minēto pasākumu nevar nodrošināt nedz cilvēku veselības un dzīvības vai vides aizsardzību, nedz arī ceļu satiksmes drošību, un tādēļ tā pamatojums nav rodams nedz EK līguma 30. pantā, nedz Eiropas Kopienų Tiesas judikatūrā.

(¹) Likums Nr. 56/2001 Sb. par noteikumiem transportlīdzekļu ekspluatācijai ceļu satiksmē un grozījumu izdarīšanu Likumā Nr. 168/1999 Sb. par atbildības par kaitējumu, kas nodarīts, vadot transportlīdzekli, apdrošināšanu un grozījumu izdarīšanu vairākos saistītajos likumos ("Likums par transportlīdzekļa vadītāja atbildības apdrošināšanu"), grozījumi kurā izdarīti ar Likumu Nr. 307/1999 Sb.

Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu — Izteikts ar Finanzgericht München (Vācija) 2008. gada 8. jūlija rīkojumu — Zino Davidoff SA/Bundesfinanzdirektion Südost

(Lieta C-302/08)

(2008/C 247/08)

Tiesvedības valoda — vācu

Iesniedzējtiesa

Finanzgericht München

Lietas dalībnieki pamata procesā

Prasītāja: Zino Davidoff SA

Atbildētāja: Bundesfinanzdirektion Südost

Prejudiciālais jautājums

Vai Padomes 2003. gada 22. jūlija Regulas (EK) Nr. 1383/2003 par muitas rīcību attiecībā uz precēm, par kurām ir aizdomas, ka tās pārkāpj atsevišķas intelektuālā īpašuma tiesības, un pasākumiem, ko veic attiecībā uz precēm, kas ir pārkāpušas šādas tiesības (¹), 5. panta 4. punkts, ņemot vērā Eiropas Kopienas pievienošanās Madrides protokolam, ir jāinterpretē tādējādi, ka, neraugoties uz jēdziena "Kopienas preču zīme" izmantošanu, tas attiecas arī uz preču zīmju starptautisko reģistrāciju Padomes 1993. gada 20. decembra Regulas (EK) Nr. 40/94 par Kopienas preču zīmi, kurā grozījumi izdarīti ar Padomes 2003. gada 27. oktobra Regulu (EK) Nr. 1992/2003, 146. un turpmāko pantu nozīmē?

(¹) OV L 196, 7. lpp.

Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu — Izteikts ar Bundesverwaltungsgericht (Vācija) 2008. gada 8. jūlija rīkojumu — Metin Bozkurt/Land Baden-Württemberg

(Lieta C-303/08)

(2008/C 247/09)

Tiesvedības valoda — vācu

Iesniedzējtiesa

Bundesverwaltungsgericht

Lietas dalībnieki pamata procesā

Prasītājs: Metin Bozkurt

Atbildētāja: Land Baden-Württemberg

Piedaloties: Der Vertreter des Bundesinteresses beim Bundesverwaltungsgericht

Prejudiciālie jautājumi:

1. Vai dalībvalsts likumīgajam darba tirgum piederīga darba ņēmēja Turcijas pilsoņa laulātā saskaņā ar EEK un Turcijas Asociācijas padomes Lēmuma Nr. 1/80 (ARB 1/80) 7. panta pirmās daļas otro ievilkumu kā ģimenes locekļa iegūtās tiesības strādāt un uzturēties [dalībvalstī] saglabājas arī pēc laulības šķiršanas?

Ja uz 1. jautājumu sniegta apstiprinoša atbilde:

2. Vai pamatoties uz saskaņā ar EEK un Turcijas Asociācijas padomes Lēmuma Nr. 1/80 (ARB 1/80) 7. panta pirmās daļas otro ievilkumu no bijušās sievas tiesībām atvasinātām uzturēšanās tiesībām gadījumā, ja Turcijas pilsonis pēc tiesiskā statusa iegūšanas ir viņu izvarojis un aizskāris un par šī noziedzīga nodarījuma izdarīšanu ir notiesāts ar brīvības atņemšanu uz diviem gadiem, ir tiesību ļaunprātīga izmantošana?

Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu — Izteikts ar Bundesgerichtshof (Vācija) 2008. gada 9. jūlija rīkojumu — Zentrale zur Bekämpfung unlauteren Wettbewerbs eV/Plus Warenhandels-gesellschaft mbH

(Lieta C-304/08)

(2008/C 247/10)

Tiesvedības valoda — vācu

Iesniedzējtiesa

Bundesgerichtshof

Lietas dalībnieki pamata procesā

Prasītāja: *Zentrale zur Bekämpfung unlauteren Wettbewerbs eV*

Atbildētāja: *Plus Warenhandelsgesellschaft mbH*

Prejudiciālais jautājums

Vai Eiropas Parlamenta un Padomes 2005. gada 11. maija Direktīvas 2005/29/EK, kas attiecas uz uzņēmēju negodīgu komercpraksi iekšējā tirgū attiecībā pret patērētājiem un ar ko groza Padomes Direktīvu 84/450/EEK un Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvas 97/7/EK, 98/27/EK un 2002/65/EK, un Eiropas Parlamenta un Padomes Regulu (EK) Nr. 2006/2004 (⁽¹⁾), 5. panta 2. punkts ir jāinterpretē tādējādi, ka šī tiesību norma nepieļauj valsts tiesisko regulējumu, atbilstoši kuram komercprakse, kurā patērētāju dalība konkursā vai loterijā tiek padarīta atkarīga no preces pirkšanas vai pakalpojuma izmantošanas, principā nav likumīga neatkarīgi no tā, vai konkrētajā gadījumā reklāmas pasākums kaitē patērētāju interesēm?

(⁽¹⁾) OV L 149, 22. lpp.

Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu — Izteikts ar Consiglio di Stato (Itālija) 2008. gada 4. jūlija rīkojumu — CoNISMa (Consorzio Nazionale Interuniversitario per le Scienze del Mare)/Regione Marche

(Lieta C-305/08)

(2008/C 247/11)

Tiesvedības valoda — itāļu

Iesniedzējtiesa

Consiglio di Stato

Lietas dalībnieki pamata procesā

Prasītājs: *CoNISMa (Consorzio Nazionale Interuniversitario per le Scienze del Mare)*

Atbildētājs: *Regione Marche*

Prejudiciālie jautājumi

1) Vai Eiropas Parlamenta un Padomes 2004. gada 31. marta Direktīvas 2004/18/EK par to, kā koordinēt būvdarbu valsts [publiskā iepirkuma] līgumu, piegādes valsts [publiskā iepirkuma] līgumu un pakalpojumu valsts [publiskā iepirkuma] līgumu slēgšanas tiesību piešķiršanas procedūru (⁽¹⁾), noteikumi, kā tie norādīti 1. punktā, ir interpretējami tādā nozīmē, ka tie nepieļauj konsorcijs, kura sastāvā ietilpst

tikai Itālijas universitātes un valsts iestādes, tādā formā, kāda iepriekš minēta 8. punktā, piedalīties tādu pakalpojumu publiskā iepirkuma procedūrā, kuri attiecas uz ģeofizisko paaugstinājumu datu un jūras paraugplānu iegūšanu?

2) Vai tādi Itālijas tiesiskajā regulējumā paredzēti tiesību noteikumi kā *Codice dei contratti pubblici*, kas ieviests ar Leģislatīvo-dekrētu Nr. 163/2006, 3. panta 22. un 19. punktā un 34. pantā minētie, kuros ir noteikts, ka “komersants” ietver sevī būvdarbu uzdevu, piegādātāju vai pakalpojumu sniedzēju vai šo personu izveidotu grupu vai konsorcijs; un “terminbūvdarbs”, “piegādātājs” vai “pakalpojumu sniedzējs” apzīmē jebkuru fizisku vai juridisku personu vai personu, kura nav juridiska persona, tostarp Eiropas Ekonomisko Interesu grupējumu (EEIG) (kas ir izveidots saskaņā ar 1991. gada 23. jūlija Leģislatīvo-dekrētu Nr. 240), kas “tirgū piedāvā” attiecīgi būvdarbu un/vai būves realizāciju, produkciju vai pakalpojumus”, ir pretēji Direktīvā 2004/18 noteiktajam, interpretējot tos tādā nozīmē, ka šajās darbībās var piedalīties profesionāli pakalpojumu sniedzēji un ka jau sākotnēji ir jāizslēdz tādu struktūru līdzdalība, kuru galvenais mērķis nav peļņas gūšana, bet, piemēram, mērķis veikt pētniecību?

(⁽¹⁾) OV L 134, 114. lpp.

Prasība, kas celta 2008. gada 11. jūlijā — Eiropas Kopienu Komisija/Polijas Republika

(Lieta C-309/08)

(2008/C 247/12)

Tiesvedības valoda — poļu

Lietas dalībnieki

Prasītāja: Eiropas Kopienu Komisija (pārstāvji — A. Nijenhuis un K. Mojzesowicz)

Atbildētāja: Polijas Republika

Prasītājas prasījumi:

— atzīt, ka Polijas Republika, savās valsts iekšējās tiesībās pienācīgi netransponējot Eiropas Parlamenta un Padomes 2002. gada 7. marta Direktīvu 2002/21/EK par kopējiem reglamentējošiem noteikumiem attiecībā uz elektronisko komunikāciju tīkliem un pakalpojumiem (pamatdirektīva) (⁽¹⁾) un it īpaši tās 3. panta 2. un 3. punktu attiecībā uz prasību par valsts regulējošās iestādes neatkarību, kā arī objektīvu un caurskatāmu tās pilnvaru īstenošanu, nav izpildījusi šajā direktīvā paredzētos pienākumus;

— piespriest Polijas Republikai atlīdzināt tiesāšanās izdevumus.